

OGLAŠAJTE V
NAJBOLJŠEM
SLOVENSKEM
ČASOPISU V OHIU
★
Izvršujemo vsakovrstne
tiskovine

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVIŠEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

ADVERTISE IN
THE BEST
SLOVENE NEWSPAPER
OF OHIO
★
Commercial Printing of
All Kinds

VOL. XXXIII.—LETO XXXIII.

CLEVELAND, OHIO, THURSDAY (ČETRTEK), JULY 27, 1950

STEVILKA (NUMBER) 146

OBROBNE PAZKE

VATRO J. GRILL

Ce ste prošli teden samo gani kjerkoli v clevelandskem downtownu, ste morali dobro paziti, da se niste zaleteli v kakega delegata ali delegatino (če v delegatino, je bilo malo nerodno, a ne neprijetno, ker med njim je bilo dosti čednih deklet), ki so prišli (prišle) na konvencijo ali kongres Ameriške zveze knjižničarjev.

(Ta teden pa je mesto polno delegatov in delegatkinj Svetovnega baptističnega kongresa, in v ljudnost in lokalni patriotizem zahtevata, da povem, da naš Cleveland je "the Ideal Convention City," in pa da ima "The Best Location in the Nation.")

Knjige, knjižnice in knjižničarji so imeli od nekdaj odlično mesto v mojem leksikonu, zato morda ne bo odveč, ako po dolgih letih takorekoč na licu mesta izpovem in priznam, koliko sem jim dolžan.

Ko sem jeseni 1913 dospel v Cleveland, je mesto, kjer se danes po 37 letih počutim bolj doma kot kje drugje na svetu, naprilo nameraz porazen vtis.

Res da je bil Cleveland mnogo večji od Ljubljane, kjer sem prebil tri nepozabna leta kot študent, ampak to je bilo slabo nadomestilo za prisrčnost, ki je dihal iz vsakega kamna idilne Ljubljane.

Kje je bilo tukaj kaj takega kot ljubljanska Zvezda, zlasti poleti ob nedeljah dopoldne, ko je vojaška "banda" koncertirala z opojnimi valčki in kri vžigajočimi koračnicami?

Mar klaverna "godba," sestojela iz treh ali štirih, v nekam čudne uniforme oblečenih mož in žensk, ki sem jih videl (poslušati se jih ni dalo) prvi dan mojega prihoda na nekem uličnem vogalu? (Mnogo pozneje sem odkril, da so bili to "potujoči evangelisti" sicer čisto spodobne, ampak v muzikalnem oziru predpoptne dobrotelne organizacije "Salvation Army.")

Kje so bile ceste—take kot ljubljanske: ne ravne in dolgočasne, ob katerih so stale še bolj dolgočasne sive lesene barake, ampak česte z ovinki, koti in kotički, in ob njih hiše, čestitljeve in značajne, ali vsaj prijazne, od starinskih obokov na hodnikih pa do njihovih z rdečo opeko kritih streh?

Kje je bilo tukaj kaj takega kot ljubljanski Grad?

Kje intimne stezice kot v parku nad Tivolijem? Kje Rožnik, kje Golovec?

In kje Kamniške planine, lepe ob svitu jutranje zore, in še lepše ob zatonu sonca?

Štirinajst let stari deček, ki sem bil jaz, je bil takrat nad Clevelandom neizmerno razočaran in poln domotožja.

Tavajoč po tej Sahari vzduljive enoličnosti pa sem še nekaj tednov po svojem prihodu odkril zeleno oazo: javno knjižnico, ki se je tiste čase nahajala na vogalu E. 55 St. in St. Clair Ave.

V tej ameriški knjižnici, tako daleč od rojstne zemlje, sem našel nekaj, kar je bilo tamkaj za fantička mojih "zrelih" let, ampak žejnega knjižne učenosti.

(Dalej na 2. strani)

JUGOSLAVIJA BO SPREMENILA SVOJE STALIŠČE O KOREJI?

BEOGRAD, 26. julija—Iz dobro informiranih krogov se je danes zvedelo, da bo jugoslovanska vlada v kratkem spremenila svoje stališče glede vojne na Koreji.

Jugoslavija je bila edina članica Varnostnega sveta Združenih narodov, ki je 28. junija glasovala proti resoluciji, s katero je bila avtorizirana ameriška akcija proti Severnim Korejcem, pri prvi resoluciji glede korejske krize pa se je vzdržala glasovanja.

Posebno stališče Jugoslavije glede Koreje

V zvezi z gornjim poročilom je zanimiv daljši članek, ki ga je objavil "New York Times" v ponedeljek 24. julija, ki ga je poslala z Bleda njegova znana komentatorica Anne O'Hare McCormick.

Poročilo, ki je datirano 23. julija, uvodoma omenja, da se tekom poletnih mesecev vsi važni vladni funkcionarji vlade nahajajo na Bledu in z njimi vred so se tam začasno naselili vsi ambasadorji tujih držav, med njimi tudi ameriški ambasador George Allen.

Samo maršal Tito in zunanji minister Kardelj se mudita na Jadranu, kar se splošno tolmači kot znak, da jugoslovanski voditelji ne pričakujejo, da se bo konflikt na Koreji razširil v svetovno vojno.

Med ostalim piše Miss McCormick sledeče:

"Jugoslovani imajo svoje posebno stališče glede vprašanja miru. Prepričani so, da so Rusi vsled svoje zapletenosti v korejsko vojno v svoji mirovni kampanji vrženi na defenzivo, in da morajo nekaj ukreniti, ako hočejo zopet dobiti iniciativo. Stalninov odgovor na apel Nehrua se tukaj smatra kot poteza za zopetno pridobitev izgubljenega terena."

Miss McCormick, ki poroča, da je imela obširen pogovor z namestnikom jugoslovanskega zunanjega ministra, dr. Leonom Mapesom, potem nadaljuje:

Jugoslovanski voditelji soglašajo z Ameriko

"Jugoslovanski voditelji odobravajo odgovor, ki ga je Amerika dala Nehru-u, ker smatrajo, da je Nehru nehoti igral Stalinovo vlogo. Poleg tega bi oni sami radi podvezli vodilno mesto v kampanji za mir. Mirovni kongres, ki se je vršil v Beogradu pretekli teden, je bil po teza v tem smislu."

"Tukaj nima nihče dvoma glede odgovornosti za napad na Korejo, kakor tudi glede vloge, ki jo je imel imeti ta korak na jugoslovanski položaj. Navzlic temu pa se je jugoslovanska delegacija v Lake Successu vzdržala glasovanja o ameriški resoluciji, s katero se je napad označil za agresijo, in glasovala je proti resoluciji Združenih narodov, ki je pozivljala k akciji. Dr. Mapes je pojasnil to nedoslednost kot izraz posebne jugoslovanske pozicije, katero ji diktirajo razmere."

"Ta dežela (Jugoslavija), je dejal dr. Mapes, 'stremi predvsem za tem, da bi se kriza ne poslabšala.' Pristavil je, da se kretanja vojaštva ob njenih mejah more tolmačiti na različne načine: kot manevre, kot varnostne korake za obrambo, ali pa kot korake v 'mrzli vojni.' Jugos-

slavija je prisiljena, da se vzdrži vsakega koraka, ki bi mogel izzvati ali biti izgovor za masčevalno akcijo.

Upajo, da svet razume položaj Jugoslavije

"Jugoslovani so sprejeli stališče Združenih narodov na Koreji in menijo, da to, ker tega stališča niso aktivno podprli, ne bo vplivalo na stališče drugih narodov, da ko bi bila ta dežela napadena. Uverjeni so, da svet njih položaj razume, vendar pa jim to povzroča skrb—večjo skrb, kakor pa, da-li Rusija namerava začeti splošno vojno, ali pa glede izida vojne na Koreji."

"Dr. Mapes je izrazil splošen občutek, ko je rekel, da ne pričakuje ničesar značilnega v korejski kampanji do začetka avgusta."

Prvi begunec se vpisal v armado

Aloyzas Benesiusas, litvinski begunec, star 24 let, ki je prišel prošlega novembra v Ameriko iz taborišča v Avstriji, se je včeraj prijavil za prostovoljno službo v ameriški armadi. To je prvi izmed stotin beguncev, ki se nahajajo v Clevelandu, ki je zaprosil za vstop v armado. Do prošlega meseca je živel v Philadelphiji, zdaj pa na 7007 Wade Park Ave. in dela pri Precision Castings Co.

Morilec ustreljen na begu pred policijo

Na begu pred policijo, ki je bila na lovu za njim od 13. malina, 1. l. je bil snoči zasačen in ustreljen v sobi neke hiše na 3619 E. 74 St. Edward Sadowski, star 30 let, ki je v roparskem napadu umoril Filipa A. Farranda, voznika tovrnega avtomobila.

Morilec žene umrl

V Mt. Sinai bolnišnici je včeraj umrl 69-letni Charles Kneiling, ki si je v soboto pogoltnil kroglo v glavo na svojem domu na 1895 E. 97 St. Tri dni prej je ustrelil svojo ženo Rose, staro 60 let, in ostal je poleg njenega trupla do sobote, ko se je ustrelil. Umrl je, ne da bi prišel k zvesti.

Za ojačenje Atlantskega pakta

WASHINGTON, 26. julija. — Danes je bil predložen predsedniku Trumanu nov predlog za odobrenje \$1,222,500,000 za oboroženo pomoč tujim državam za boj proti komunizmu.

Temu predlogu bo verjetno sledil drugi predlog za še večjo vsoto za isti namen. Nekateri svetovalci Trumanu so priporočili, da bi se odobrilo nadaljnjih \$5,000,000,000 za nujnost v Koreji.

Senatni odbor je vključil devet članic severno atlantskega pakta, ki bi bile deležne te pomoči, in sicer: Portugalsko, ki bo sedaj prvič dobila pomoč, Anglijo, Francijo, Belgijo, Luksemburg, Nizozemsko, Norveško, Dansko in Italijo.

Predlog tudi odobrava pomoč za Grčijo, Turčijo, Iran, Korejo, Filipine in del Kitajske.

TA TRGOVEC JE DOBRO POGRUNTAL!

SALAMANCA, N. Y., 26. julija — V tem malem zapadnem mestecu v newyorški državi, je neki grocerist včeraj razstavil v svoji trgovini dve kopici sladkorja.

Na eni je bil sladkor v zavojih po pet funtov in poleg je bil napis: "Za redne odjemalce, 9½c funt."

Na drugi kopici pa je bil sladkor v vrečah po 25 in 100 funtov s sledečim napisom: "Za one, ki kopičijo, 16c funt."

Domače vesti

Nič počitnic vsled vojne krize

Okrog 7,500 delavcev pri Thompson Products Co. je včeraj prejelo čke za počitnice od 29. julija do 14. avgusta, ampak ostati bodo morali na delu, da se izvršijo naročila, ki jih je družba prejela v zvezi z vojno krizo.

V Kanado

Poznani barvar Mr. Peter Rostan iz 449 E. 158 St. je danes odšel v Kanado na obisk k sorodnikom. Tam bo ostal teden dni. Želimo mu mnogo zabave in razvedrila.

Redna seja

Jutri zvečer ob osmih se vrši redna seja društva Zavedni sosede št. 158 SNPJ v AJC na Recher Ave. Članstvo je vabljenno, da se udeleži v obilnem številu.

Pobiranje asesmenta

Članicam društva "Svoboda" št. 748 SNPJ se naznanja, da je tajnica odsotna iz mesta. Asesment za tekoči mesec bo sprejemala zapisničarica društva, Mrs. L. Vozel na svojem domu, 18770 Newton Ave., nočoj, jutri in v soboto.

Pozdravi

Pozdrave vsem prijateljem pošiljata John in Margaret Rozance, ki se nahajata na poti domov iz St. Louisa.

Ženski ste pregnali vlomilca

Neroden vlomilec, ki je snoči odstranil mrežo na oknu, nato pa mislil zlestiti skozi okno, je prevrnil namizno svetilko. Ropot je zbudil stanovalki, Mrs. Hallie Medina in Miss Rita Jones na 1768 E. 36 St., ki sta zagledali vlomilca in pričeli na ves glas kričati. Naenkrat se je umaknil od okna in poklicana policija ga je zamažala iskala.

Nesreča pri delu

Everett C. Diehl, star 40 let, iz 483 Glendale St., Bedford, O., in Warren Whitbeck ml., star 25 let, 14517 Alger Rd., sta komaj ušla smrti, ko se je podpora, na katero sta splezala, da bi opravila na njej nekaj dela, nenadoma podrla. Skočila sta 25 čevljev. Nahajata se v bolnišnici z zlomljenimi kostmi.

NEMCI ARETIRALI TIHOTAPCE URANIUMA

BRUNSWICK, Nemčija, 25. julija—Nemške oblasti so tukaj včeraj aretirale štiri osebe ob meji, ko so skušale vtihotapiti 2,2 funta uranuma iz zapadne Nemčije v sovjetsko cono. Vrednost uranuma je bila stavljenja na "par milijonov mark."

Aretiranci so ženska, pri kateri so našli uranum v ročni torbici, in trije moški, ki so žele zdravila svojega svaka Jožeta Konte, kateri baje živi v Lorrainu. Prosi, da bi ji kaj pisal.

Družba obtožena "trdovratnosti" v pogajanjih z unijo

WASHINGTON, 25. julija — Vladni delavski odbor (National Labor Relations Board) je enoglasno odločil, da je usnjarna Southern Saddlery Co. v Chattanooga, Tenn., kršila Taft-Hartleyev zakon, ker se je "trdovratno obnašala" pri pogajanjih z unijo usnjarskih delavcev (AFL).

Odbor obtožuje družbo, da je zavrnila zahtevo, da bi podrobneje pojasnila vzroke, vsled katerih ji je nemogoče dati delavcem povišek v plači, za katerega se pogajajo.

Družba se je samo izgovarjala, da so bile njene dividende zadnjih 10 let "majhne" in vladni delavski odbor jo je obtožil, da si ni "resno in iskreno prizadevala, da bi unija mogla ugotoviti njeno stališče."

Odbor je dodal, da je bila družba "obvezana podati zadostne podatke", ki bi uniji omogočili "spoznati in inteligentno razmotrivati o prizadevanjih vprašanih."

48 BOJNIH LADIJ BILO ODREJENIH V SLUŽBO

WASHINGTON, 26. julija. — Predsednik senatnega odbora za oboroženo silo Vinson je danes naznanil, da je mornarica odredila nadaljnjih 48 bojnih ladij za pomorsko službo, vključno tri velike in šest lahkih nosilcev letalske opreme, 32 rušilcev in 5 podmornic.

Naznanilo je bilo podano po tajni seji tožadnega odbora. Odobrila so se tudi druga ojačanja za mornarico.

Mornarica je tudi naznanila, da bo 1. avgusta ponovno odprla svojo zračno postajo na zrakoplovišču Cecil blizu Jacksonville, Fla.

Mali tatič zajet

Neki 11-letni fantek je prišel, da bi se s tovarišem igral pri sloopu Ohio Seat Cover Co., 7211 Carnegie Ave. Eden izmed delavcev družbe, Walter B. Snyder iz 1482 E. 66 St., je postal pozoren na fantka, ko je videl, da imata nove otroške puške in druge igrače, ter se je spomnil, da ju je tamkaj videl pred časom, ko mu je iz žepa hlače, ki jih je obesil v stranišču, zmanjkala denarnica s \$60.

Poklicana je bila policija, ki je fantka prišla, in eden izmed njiju, star 11 let, je priznal, da je denar ukradel ter ga zapravljal za igrače zase in za svoje prijatelje.

Smrdljiva bomba v sladličarni

Včeraj je bila vržena skozi okno Milton Candy & Tobacco Co. na 901 Broadway, smrdljiva bomba, ki je povzročila okrog \$2,000 škode.

Bomba, katero je tvorila neke vrste tekočina v steklenici, je bila v papirnati vreči, in ko je bila vržena skozi okno, se je sprožil policijski signal. Policija je bila takoj na mestu, a ni videla nobenih sumljivih oseb v bližini. Lastnika nimata pojma o vzroku napada.

Išče sorodnika

Mr. Anton Bojanc iz 6223 Glass Ave. je prejel pismo od svoje sestre, ki se nahaja v bolnišnici v domovini. Pismu je bil priložen neke druge bolnice iz Metlike, ki se piše Konte, ter ponudila svojega svaka Jožeta Konte, kateri baje živi v Lorrainu. Prosi, da bi ji kaj pisal.

Pripravlja se velika bitka na južni Koreji

Tri komunistične kolone v pomiku proti ameriškim linijam pri Yongdonu; gen. MacArthur včeraj drugič obiskal fronto

KOMANDA PRVE KAVALERIJSKE DIVIZIJE NA KOREJI, četrtek, 27. julija — Danes so se začele pomikati proti ameriški liniji vzhodno od Yongdona tri komunistične kolone, in vsa znamenja kažejo, da se pripravlja ena največjih bitk, kar jih je še videla korejska kampanja.

Kakor kaže, so komunisti vrgli v napad dve diviziji, proti katerim so Amerikanci odprli topniški ogenj, obenem pa jih napadli iz zraka z raketami in mitraljezi.

Tankov se ni opazilo v akciji, ampak več tankovnih oddelkov je na postojankah, pripravljenih za napad. Nad linijami sovražnih čet so plula opazovalna letala, medtem ko so branilci opazovali.

Yongdon leži 20 zračnih milj od Taejona in enako daleč severnozapadno od Kumchona v vitalnem železniškem in cestnem hodniku, ki vodi do Pusana, glavnega pristanišča, na katerega so ameriške čete odvisne za dobavo materiala.

TOKIO, četrtek, 27. julija — Zavezniške sile so danes delno ustavile komunistično ofenzivo 70 milj od važne luke Pusan ter ustavile ali potisnile nazaj sovražnika na drugih sektorjih 200 milj dolge fronte.

Gen. MacArthur in glavni član njegovega štaba so danes napravili svoj drugi obisk na fronti, da si ogledajo položaj na licu mesta. Prvič je MacArthur obiskal fronto 29. junija.

Anglija bo poslala čete na Korejo

LONDON, 26. julija — Anglija je danes odredila vojno stanje za vse svoje brodogradne in vzvodne vojahe in podala zagotovilo, da bo poslala vojaštvo s tanki in topništvom za ojačenje težko se borečih ameriških sil na Koreji.

To je bilo objavljeno takoj po naznanilu, da bosta tudi Avstralija in Nova Zelandija poslali vojaštvo v Korejo.

V vodah na Vzhodu se sedaj nahaja 28 angleških bojnih ladij, katerim bosta dodani dve matični ladji in dva oddelka napadalnih letal.

Amerikanci ne bodo prisiljeni s Koreje

WASHINGTON, 26. julija — Republikanski kongresnik Dewey Short je izrazil strah, da ako se položaj na Koreji hitro ne izboljša, bodo Amerikanci morali zapustiti Korejo. Ampak kongresni vojaški izvedenci pravijo, da je tak strah brez podlage.

Člani kongresnih odborov, ki so prejeli posebna poročila o vojnem položaju, so rekli časnikarjem, da so častniki glavnega štaba trdno prepričani, da bodo ameriške in južno-korejske sile sposobne obdržati postojanke na fronti pred mestom Pusan.

Pričakuje se 60,000 zavezniških sil na Koreji

LAKE SUCCESS, N. Y., 26. julija — Zagotovila od strani Anglije, Turčije in drugih držav za pomoč na Koreji, ustvarjajo upanje, da bo zavezniška borbeno sila, kadar se podana zagotovila izpolnijo, štela najmanj 40,000 do 60,000 mož.

DEČEK PRIZNAL

ŽELEZNISKO NESREČO

CARUTHERSVILLE, Mo., 25. julija — 15-letni William Leathel Godsey, sin farmske družine v tem mestu, je šerifu E. F. Claxtonu priznal, da je v nedeljo povzročil železniško nesrečo blizu Holland, Mo.

Kakor je izjavil šerif, je fant povedal, da je pokvaril električni vtok pri signalih, "ker je hotel videti železniško nesrečo."

Nesreča je bila usodna za inženirja Ira Woods, ki je bil na mestu ubit, kurjač pa je bil resno poškodovan.

34 ČLANOV NARODNE GARDE UBITIH V LETALSKI NESREČI

MYRTLE BEACH, S. C. — V nedeljo se je tu pripetila letalska nesreča, ki je zahtevala življenja 34 članov Narodne garde, ki so se z letalom vračali iz manevrov v Myrtle Beach v Nashville. Letalo je treščilo na zemljo nekaj minut potem, ko se je dvignilo v zrak.

Ponarejeni \$10 bankovci

Policija je včeraj posvarila trgovce v Clevelandu, da naj bodo oprezní pri sprejemanju ali menjavi \$10 bankovcev, ker so se zopet pojavili ponarejeni bankovci v mestu. V zadnjih desetih dneh je bilo menjenih 120 takih bankovcev. Trgovci se tudi prisi, da si skušajo zapomniti opis sumljivih oseb, ki pridejo s takimi bankovci, in naj jih takoj javijo oblastim.

Sinova izgubila tožbo proti očetu

Pred sodnika Samuel H. Silbert sta prišla dva brata, Carmen, star 41 let, in Antonio DiLillo, star 34 let, ki sta vložila tožbo proti svojemu očetu Michaelangelo DiLillo, staremu 75 let, češ, da jima noče vrniti lastninske pravice za poslopje na 15916 St. Clair Ave., ki je ocenjeno na \$25,000.

Pričala sta, da sta lastovala to poslopje, v katerem se nahajajo trgovine in stanovanja, do 11. decembra leta 1941. Ker sta se bala, da bosta poklicana k vojakom, pa da sta posestvo takrat prepisala na očeta in mater.

Oče, ki je do pred tremi leti vodil na omenjenem naslovu slaščičarno, je pa izjavil, da je bilo posestvo vedno njegovo, dasi-ravno se je lastništvo parkrat prepisalo, ko je imel neprimliko radi bankrota. Njegov odvetnik je dodal, da sinova tožita edino-le radi bojazni, da se bo oče, kateremu je žena pred nekaj časa umrla, zopet oženil, in bi onadva prišla ob dedščino.

Ko je sodnik zaslišal vse stranke, je rekel, da ima cela stvar nekam slab duh, oziroma da ni nobeden izmed trojice prišel na sodnijo s čistimi rokami, in je tožbo sinov odbil.

DEŽELA, KJER NI BERAČEV

Novi zakon Federativne ljudske republike Jugoslavije o socialnem zavarovanju, po svoji humanosti in socialistični vsebini znatno presega vse zakone o socialnem zavarovanju v kateri koli državi na svetu.

Berači so rak rana velikih modernih mest pa tudi manjših krajev. Vse dežele na svetu jih poznajo. Razlika je le v tem, kjer je nakopičenega več bogastva, je tudi več siromaščine in več beračev. Tudi Jugoslavija je pred vojno imela mnogo beračev: beračili so otroci, beračili so mladi krepki ljudje, ki so jih kapitalisti vrgli na cesto, beračili so onemogli starci, ki so se izgurali v delu za druge, za plačilo pa jih je na starost kapitalistična družba nagradila — z beraško palico.

Kako so takrat odpravljali beračenje? S policijo, z napisi na elegantnih lokalih: "Berač ne stoji na vratih gosposkih hiš: "Pozor, hud pes!" in "Socialni davek plačan mestni občini", kar je pomenilo: Če mišliš prositi, ne zvoni in ne trkaj, ker boš trkal zaman.

Gmotno podpiranje brezposelnih in starih in onemoglih, ki so jih v mestih imenovali "mestni", na podeželju pa občinski reveži, je bilo odvisno predvsem od raznih dobrodelnih društev, ki so bila pod vplivom raznih političnih strank. Pri delitvi pičlih podpor, za katere je bilo treba napisati dolge ponižne prošnje, v katerih je moral prosilec bolj kot svoj težek gmotni položaj povdariti svojo politično privrženost, so bili upoštevani le njihovi politični somišljeniki. Podpore, ki so jih delile občine in banovine, so bile tako malenkostne, da je bil zanje pravilnejši naziv miloščina, odvisne so bile pač od proračunskih možnosti. Pošamezne banovine niso vodile nobene evidence o številu podpirancev.

Na tradicionalnih božičnicah, ki so jih prirejale dobrodelne društva vsako leto, je bila v zvoneh govorih povdarjana do brota posameznih imenitnikov, kapitalistov, ki so od svojega bogastva, pridobljenega iz delavskih žuljev, vrgli drobtinico

za pomoč revnim. S stresočimi rokami so revni študenti, matere, vdove, brezposelni in starci prejeli darila iz rok bogatih gospa, ki revščine same nikoli niso poznale, ne preizkušile in se morda tudi niso zavedale, kako do dna so s svojo "dobrodelnostjo" poniževale dostojanstvo revnih obdarovancev.

Vsega tega danes v Jugoslaviji ni več. Danes je Jugoslavija dežela, ki nima brezposelnih in tudi nima beračev. V novi socialistični ureditvi te dežele, kjer ni več bogatih in revnih, ampak samo delovni ljudje, je pravico poskrbljeno tudi za tiste državljane, ki so pri delu ostareli in onemogli. Novi zakon o socialnem zavarovanju v Jugoslaviji, ki po svoji humanosti in socialistični vsebini znatno presega vse zakone o socialnem zavarovanju v drugih državah, pomeni veliko pridobitev tudi za vpokojence. Eno največjih socialnih krivic prejšnjega časa je novi zakon popravil s tem, da je priznal pravico do pokojnine vsem tistim uveljavcem podpor, ki so prej prejeli bodisi iz socialnega zavarovanja ali po zakonu o ugotovitvi pravice do pokojnine vsem tistim uveljavcem podpor, ki so prej prejeli bodisi iz socialnega zavarovanja ali po

zakonu o ugotovitvi pravice do pokojnine neznatne zneske za starostno in onemoglostno oskrbo. Vsi ti sedaj prejemaajo pokojnino, doklade za otroke, njihovi člani pa imajo po smrti vpokojenca pravico do družinske pokojnine. Dalje imajo po novem zakonu vsi dosedanja vpokojenci in njihovi družinski člani pravico do brezplačnega zdravljenja, dokler jim je to potrebno. Pravico imajo do zdravljenja v zdraviliščih in klimatskih krajih ter po boleznih v okrevališčih.

Bivše hiralnice in ubožnice so danes izpremenjene v domove za ostarele, ki so urejeni in oskrbovani po sodobnih načelih. Slovenija ima danes 35 domov za ostarele, v katerih je 2300 oskrbovancev. V teh domovih so predvsem tisti stari in onemogli, ki so ostali na starost brez svojcev in tudi nimajo rednih mesečnih prejemkov. To so predvsem bivši hlapci in dekle, ki so dolga leta garali na velikih kmetijah, za plačilo pa so prejeli le najnujnejšo obleko in hrano, tako da jim na starost ni preostalo drugega kakor beraška palica. Tudi za preužitkarje, ki so včasih življali najbolj bridke čase, je

danes v kmečkih zadrugah pravico poskrbljeno. Denarne prejemke dobivajo iz socialnega fonda zadruge, ki je doložen za dela nezmožne, t. j. otroke in starce, enako prejemaajo tudi določeno višino pridelka in ostali živeži. Oni so skrb celokupne zadruge, zato tudi ni več grenkih občutkov, ki so bili še dvakrat grenkejši, ker so bili od lastnih otrok, in ki so nekoč preužitkarjem tako zagrenili zadnje dneve življenja. Občutek, da so nekomu odveč ali v breme, že za preužitkarje v zadrugah danes popolnoma odpadel.

Domovi so ostarele, ki so pravi domovi počitka, so v najlepših krajih. Večina so v ta namen preurejeni gradovi in graščine plemenitašev, ki so pobegnili z okupatorjem. Skoraj vsi imajo poleg obsežne ekonomije, ki jih deloma obdelujejo tudi oskrbovanci sami, kolikor

so pač pri močeh in ki zato prejemaajo posebne nagrade. Mnogim so priključene tudi delavnice za razne stroke hišnih obrti, ki so prav tako postranski vir zaslužka. Oskrbovanci v domovih prav ničesar ne pogrešajo. Na razpolago imajo velike knjižnice, redno prejemaajo dnevno časopisje in revije. Za zabavo jim služi radio in razne družabne igre. Tudi sicer niso pozabljeni. Pogosto jih obiskujejo pionirji, mladina, članice antifasistične fronte žena iz domačega kraja in okraja in ta ali ona sindikalna podružnica, ki je prevzela nad domom patronat.

Tisti onemogli, ki so priklenjeni na posteljo zaradi neozdravljive bolezni, so nameščeni v posebnem azilu v Gornji Radgoni, kjer imajo najboljšo oskrbo in skrbno nego.

Stara Liza, ki je na velikem gruntu služila petinšestdeset let in je za plačilo, ko je onemogla, gruntar vrgel na cesto, je danes v domu za ostarele vsa zadovoljna. Članicam Antifaši-

MLAD PAR.

ki se v kratkem poročijo, želijo dobiti v najem 3, 4 ali 5 sob. Oba imata stalna dela ter sta mirna in zanesljiva. Pokličite KE 1-0136

stične fronte žena, ki so obiskale starčke in jim prinesle pribojške, je rekla:

"Zdaj prvič v življenju počivam. Včasih se mi kar čudno zdi, da je vse to res. Kar mišlim, da spim in se bom spet zbudila na lesenjači v Ločnikarjevem hlevu in bo Ločnikar zarjul nad menoj. Tudi drugi tako pravijo. Res, kar ne morem se znati: te svetle sobe, mehke postelje, dobra postrežba, sprehodi v parku. Vsi so z nami tako prijazni, nihče ne kriči, —

človek včasih kar težko verjame, da je vse to namenjeno nam. Še to bi rada doživela, da bi nekje srečala maršala Tita. V roko bi mu segla in bi se mu zahvalila, da se je pri vseh svojih velikih skrbeh in delu spomnil tudi nas starčkov in za nas tako lepo poskrbel . . ."

Poslano (SANSu—Chicago)

Išče se izurjeno

slovensko kuharico za delo v restavraciji čez dan. Vpraša se pri FANNY'S LUNCH 400 E. 156 St.

Prejeli smo iz stare

domovine LICJAN, BRINJEVE JAGODE IN TAVZENT ROZE. MANDEL DRUG 15702 WATERLOO RD.

Mirna in poštena dvojica

želi dobiti v najem stanovanje s 3 ali 4 sobami in kopalnico. Oba stalno zaposlena. Kdor ima za od dati, naj sporoči na

HE 1-5311

JIM BROWN WAREHOUSE STORE

2 bloka severno od St. Clair Ave. na Addison Rd. Prinesite ta kupon in dobite BREZPLAČNO 14 čevljev dolg drog za ribolov iz bambusa Le enega vsakemu odjemalcu

EUCLID POULTRY

549 EAST 185th ST. KE 1-8187 Jerry Petkovšek, lastnik Vsa vrsta perutnine in sveža, prvovrstna jajca. Sprejemamo naročila za perutnino za svahte, bankete in veselice, itd. NEKAJ POSEBNEGA: Prodajamo kokoši tudi zrezano na kose ter si lahko nabavite samo one kose, ki vam najbolj ugajajo.

STAKICH FURNITURE CO.

Quality at a Price — Easy Terms IVanhoe 1-8288—James D. Stakich—16305 Waterloo Road

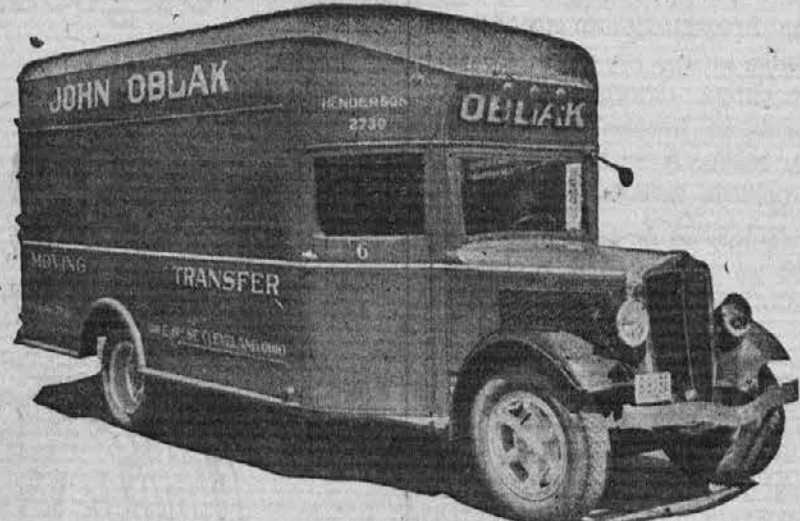
ZAVAROVALNINO

proti ognju, tatvini, avtomobilskim nesrečam, itd. preskrbi

Janko N. Rogelj

6208 SCHADE AVENUE

Pokličite: ENdicott 1-0718

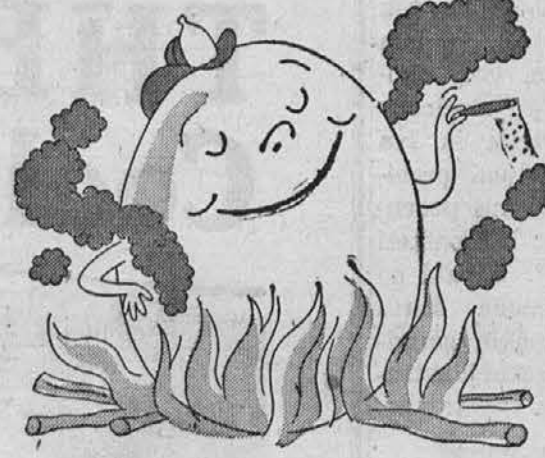
OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

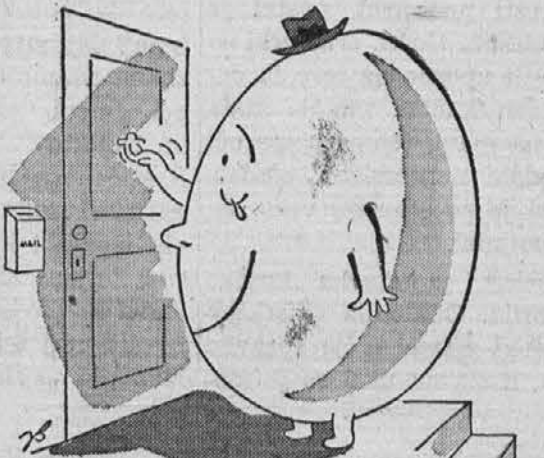
John Oblaka

1146 East 61st St. - Henderson 1-2730

Heard of the "NEST EGGS" that

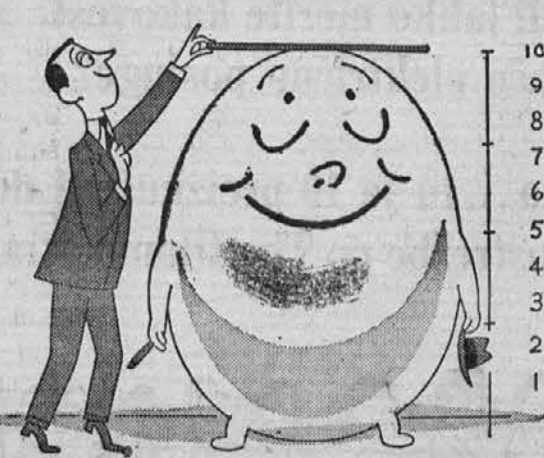
...RESIST FIRE?

...RETURN, IF LOST?

...REPEL BURGLARS?

...GROW 1/3 IN 10 YEARS?

BELIEVE IT OR NOT, "nest eggs" of U. S. Savings Bonds have such amazing abilities!

For the U. S. Treasury registers every Bond's serial number with the owner's name. If destroyed by fire, stolen, or lost, a new Bond is issued to him.

Yes, with your money in Savings Bonds,

you can't lose a cent. In fact, you automatically make 4 dollars for every 3 invested, in ten short years!

So, join the Payroll Savings Plan where you work or the Bond-A-Month Plan at your bank today.

Either way, you'll start gathering safe and profitable "nest eggs" automatically!

Automatic saving is sure saving— U. S. Savings Bonds ENAKOPRAVNOST

This is an official U. S. Treasury advertisement—prepared under auspices of Treasury Department and Advetising Council.

NAGRADA

(Nadaljevanje) Otroka sta vlačila okleščeno vejčje po strmini in po drčah h cesti. Ako so bile veje debele in težke, sta jih vlačila posamič, kadar pa so bile veje manjše, sta jih jemala po več skupaj v roke. Vlak sama ni bila tako huda reč. Veje so bile surove in težke in so se kmalu tako zagnale po bregu navzdol, da sta otroka komaj umikala pete. Toda težje je bilo držati veje na prednjem koncu od tal, da so mogle drseti po strmini.

Oče in mati sta vpila gor iz globače:

"Bodita pametna, saj ni treba vsega hkrati!"

Toda otroka si nista dala dopovedati in sta kar tekmovala med seboj. Velikokrat sta si naložila pretežno breme in sta med tekmo po bregu včasih padla pod vlako. To se je največkrat zgodilo Aneju, ki ni hotel zaostajati za sestro, čeprav je bil slabšeji od nje. Takrat je bil ves krvav in pobit in je jokalo od bolečine. Včasih pa se je tudi sestra zrušila pod vlako in, ko je vstajala izpod bremena, je bila vsa odrta (objokana). Toda ko je bila pokonci, so se ji še med solzami zasvetile oči od zmagoslavnega nasmeha in zo-

pet je zagrabila butaro in zdrknila z njo po drči.

Včasih sta po cele ure bila tako zatopljena v delo, da nista spregovorila besede in se nista pogledala. Nenadoma pa je Lenčka vzkliknila:

"Anej, ti si pa ves žnoderov!" (ves smrkav).

Bratec je bil tako zatopljen v delo in tako zasopel, da niti opazil ni, kako mu visi od nosa velik smrkavec. Anej je zardel, se obrnil stran in se obrisal z golo roko, ker robca ni imel. Kmalu je bilo spet vse v redu in zopet je šlo čez drn in strm navzdol do ceste.

Pri cesti so rastle kupi hlobov in vejčja, rasli so tudi stogi belih, cepljenih drvi. Oče je delal od zore do mraka. Delo mu

je bilo všeč, ker mu je gospodar obljubil precej dobro plačilo od metra storjenih drv. Kadar ni bilo matere zraven, je oče od zore do mraka na ves glas govoril sam s seboj o delu in zaslužku:

"Deset metrov po petdeset dinarjev, je petsto dinarjev . . ."

"Trideset metrov po petdeset dinarjev, je tisočpetsto dinarjev . . . Toliko imam že zasluženega . . ."

Potem pa je govoril sam s seboj:

"Ko bom imel sto metrov, bom zaslužil pet tisoč dinarjev . . . Ko bom imel storjenih vseh dve sto metrov, bom zaslužil deset tisoč dinarjev . . . Tisoč dinarjev bom pustil za stanovanje . . . Dva tisoč dinarjev

bom dal za hrano . . . Toliko bom dal za obleko, ker smo nagi . . . Ostalo mi bo natanko toliko, da si bomo kupili kravo . . . Eno kravo si bomo kupili, da ne bomo brez mleka pri hiši . . . Potem si bomo kupili še . . ."

Včasih se je mati vrnila, oče pa je ni opazil in je še naprej tako govoril. Tedaj se je mati odstranila, da bi ga pri teh sanjah ne motila. Tudi otroka sta takrat izginila v breg, kjer sta se potem menila na samem:

"Lej, oče bo kravo kupil, ko bomo končali," je dejala Lenčka. "Zato moramo hiteti, da jo bo čimprej kupil," je dejal Anej. In otroka sta se s podvojenimi silami zagnala na delo.

Metri storjenih drv so vidno rasli in se belili daleč naokrog.

Nekoč ju je oče zopet pohvalil in rekel:

"Če bosta tako pridna, bosta od gospodarja gotovo dobila nagrado."

"Kaj pa je to nagrada?" sta vprašala otroka radovedno.

"Nagrada je denar, ki ga človek dobi, če je priden. Naš gospodar je bogat in zakaj bi vama ne dal nagrade? Vsakemu bo dal najmanj sto dinarjev. Njemu se ne bo niti poznalo. Kadar pride v les, mu bom rekel."

(Dalje prihodnjič)

ANTON INGOLIČ:

NA SKUPNEM GROBU

NOVELE

Visok kmet, ozkega koščenega obraza, se je kot brez moči spustil na stol. Položil je svoje močne roke na mizo in se truden ozrl po skoraj prazni predmestni kavarni.

"Žganje!" je onemogel zaklical, ko je pri točilnici zagledal natakara.

Izpil je v počasnih požirkih, nato naročil še eno merico.

Kavarna se je polagoma polnila. K mizi v kotu je prisedel rejen možak z veliko rjavo kučmo na glavi.

"Stanko, ali si uredil?" je vprašal čez čas visokega, na pogled bolnega kmeta, ki je negiben sedel na svojem stolu.

"Sem," je odgovoril nagovorjeni odsotno.

Sele na ponovno vprašanje, kako je uredil, je nadaljeval: "Ni bilo lahko. Čeprav so mi Nemci pred dvema tednoma dovolili, so naši včeraj dejali, da je celo obisk prepovedan. Moral sem še enkrat na komando. Grdo so me nahrulili. Ti hočeš zasadi križ na grob sorodnikov Dimitrija in Iva Krstiča, dveh največjih banditov v okolici? Kdo si in odkod? Mirno sem odgovoril: 'Stanko Vulič sem, iz Izvora, zet Jovana Krstiča, ki je bil ustreljen pred pol leta s svojim očetom Acom in svojima sinovoma Radojkom in Milojkom. Pred štirinajstimi dnevi ste obljubili, da jim bom smel za polletnico njihove smrti urediti grob in da bomo smeli na njem prižgati sveče.' Tedaj se je oglašil šter. Dolgo je govoril nemški s strogo oficirjem. Nemec je sprva grdo gledal, slednjič pa mi je dal pismo dovoljenje. 'Toda ne delajte hrupa! Samo najožji sorodniki smejo na grob. Če najdem koga drugega, vas dam zapreti in postreliti!' Težko je bilo, težko. A še huje bo danes, ko pridejo ženske."

"Čudež, da še tebe niso ustrelili!" je spregovoril mešetar z visoko kučmo in se presedel kakor od strahu.

"Zakaj mene? Dimitriju in Ivo nisem ne oče ne brat!"

"Njuno sestro imaš za ženo. Če bi bil tisti dan slučajno pri Krstičevih, bi te bili gotovo vzeli in prav nič ne bi izpraševali, ali si brat ali samo svak. Zato pravim, zadovoljen bodi, da si odnesel glavo. Pa da greš spet v sršenovo gnezdo? Jaz ne bi šel." Mešetar je pomolčal, izpraznil kozarec, potem pa vprašal vsakdanje: "Ali si grob uredil?"

"Uredil, kolikor sem mogel," je Stanko mirno povedal. "Nizek kup peščene zemlje, zarasle s trnjem in koprivami, to je bil njihov grob. Z delavcem, slokim Mitom iz Male, sva ga okopala, navozila črne zemlje, da je širši in višji, kupil sem štiri križe in dal nanje napisati imena nesrečencev. Tudi nekaj cvetja sem nabral. Vendar se bojim, ženske imajo mehkejša srca."

"Velika nesreča je zadela hišo deda Ace, v enem dnevu je izgubil vse odrasle moške. Dimitrij in Ivo jih imata na vesti."

"Nevedoma," je Stanko naglo dopolnil.

"Zakaj se pa nista vrnila, ko so Nemci javili, da bodo vse štiri izpustili, če se vrnete iz gozdov in odložita orožje?"

"Misliš, da sta izvedela za razglas? Saj nista bila v naših planinah, čeprav so nas dolžili, da vemo, kje sta in da ju celo podpiramo z denarjem in hrano. V resnici sta bila onstran Učice. Sicer pa," je kmet trdo končal, "ali je gotovo, da bi bili Nemci naše izpustili, če bi se javila? Vseh šest bi pogubili, verolomneži."

"Da se je Ivo zmešala pamet, razumem, mlad je in nepreradčljiv, v mestu je živel, pa so ga zapeljali; a Dimitrije? Zdravnik in pameten človek! Vsega je imel dovolj, a že prej se je toliko gnil za delavce gori v rudniku, čeprav od tega ni imel nikakega haska." Rejen mešetar je v znak nezadovoljstva izpil v dušku merico žganja.

"Ti ne razumeš tega, tudi jaz ne. Toda to vem, da sta storila prav. Vsi bi morali v gozdove in bilo bi drugače."

Stanko se ni zmenil za mešetarjevo ugovarjanje, imel je svoje skrbi. Izpraznil je merico in slednjič povedal, kar ga je že dva dni tiščalo: "Jaz naj odpeljem ženske na njihov grob? To je huje od vsega, kar sem do sedaj doživel. Šel sem preko Albanije, boril se pri Solunu in vi-

del, kako so padali ob meni mrtvi in ranjeni, a nič mi ni bilo. Zdaj me je strah. Prišla bo tašča Rada, svakinja Stanojka, moja Jela, Jovina sestra Milena, prišli bodo otroci. Komaj sem dopovedal babici, naj ostane doma. Že brez nje bo preveč joka in solz."

Mešetar pa je hotel razpredati svoje misli o brezmiselnosti upora proti okupatorju, toda komaj je spregovoril nekaj besed, se je Stanko dvignil in zapustil kavarno.

Dolgo se je oziral po ulici, preden je krenil v smer, od koder bi se morali pripeljati njegovi. Po nekaj korakih je zmeden obstal. Tam od prvih mestnih hiš se je približeval voz. Toda ali ne sedi med Jelo in teto Mileno babica Mara? Kolena so se mu šibila. Pomirjevalne besede, ki jih je imel pripravljene za svojo ženo in za druge ženske, so se brez sledu posušile v ustih. Kaj naj reče tej stari, visoki ženi, ki je v svojem dolgem življenju videla več gorja kakor on, vendar je gorje, ki jo čaka, strašnejše, kakor ga bo moglo prenesti njeno izmučeno srce? Da, ona je. Visoko vzravnan sedi, ponosna, kakor vedno. Kot sneg beli lasje ji obrobajo izsušen, od sonca močno ožgan obraz.

Ko se je voz približal, je naglo stopil k njemu.

Njegov obraz ni izdajal več ne žalosti ne skrbi, postal je trd, izklesan. Gosti, črni brki so mu sršeli uporno na levo in desno, črna kučma mu je stala trdno na glavi, temne ostre oči so gledale nepremično predse.

Segel je po stankini veli roki in jo poljubil.

"Prišla," je starka kratko odgovorila. Odklonila je njegovo pomoč. Sama se je spravila z voza. Toda na ulici se je mo-

rala opreti nanj. "Dolga je bila pot. Že ob svitu smo se odpravili. Vsa trda sem od vožnje. Izstopite, otroci!"

Stankovi štirje otroci so poskakali na ulico. Milena, majhna, osivela ženica, in Jela, močna Stankova žena, sta vzeli košaro z jedili, tašča Rada, postavna ženska okoli petdesetih let, pa pletenki z žganjem in vinom. Zadnja je stopila z voza Stanojka, najmlajša med ženskami. Pograbila je svoja dva otročka in ju postavila na tla.

"Stanko, spravi voz in konja in pojdemo!" je starka nestrpno vzkliknila.

Ko se je Stanko vrnil s kavarniškega dvorišča, je zmeden obstal pred starko, ki je krenila v smeri pokopališča.

"Babica," je zajeceljal, "njegov grob ni na pokopališču. Pokopali so jih drugod, tam, kjer so jim vzeli življenje."

Visoka, bela starka je zamajala, obraz se ji je skrčil v žalost, toda že je bil trd in mirno je velela: "Vodi nas, kamor je treba!"

Molče so šli vzdolž ulice. Stanko in otroci spredaj, štiri črno oblečene žene za njimi. Rada je nosila pletenke, Milena in Jela težko košaro, pogrnjeno z belim prtom, starka je šla ob Stankovi, ki je vodila svoja otročka. Srečali so jih znanci, jih sočutno pozdravili in šli dalje. Kje naj najdejo besedo, s katero bi potolažili bolečino teh žena? Njihova nesreča je bila znana vsemu mestu, vsej okolici. Imeni "največjih zločincev in banditov" Dimitrija in Iva Krstiča sta bili javljeni prebivalstvu vsega sreza na posebnih lepkih, kjer so bili naštet tudi "njuni zločini". Lepaki so nadalje javljali imena štirih njunih najožjih moških sorodnikov, ki so jih okupatorji ustre-

lili v svarilo. Teden, dva so strahili po mestu.

Babica je stopala počasi, toda vzravnano. Ni spregovorila, zato so molčali tudi drugi, čeprav, bi bili otroci radi vprašali to in ono. Prišli so do mesta čez široko reko; onstran nje ni bilo hiš.

"Na drugi strani?" je zasepetala starka z drhtečim glasom. Noga se ji je za trenutek ustavila.

Stanko je mirko prikimal.

Preko mosta so šli še počasneje. Sonce je sijalo na široko reko. V zraku je ležala svežost zgodnjega poletja. Sredi mosta je Stanojka, ki ji še ni bilo trideset, zagledala na bregu med zelenim vrhjem visok nov grob s štirimi velikimi lesenimi križi. Naglo si je zatisnila usta z robcem. Kmalu so ga našle tudi Jela, Rada in teta Milena. Solze so jim zalile oči, toda glasu niso dale od sebe.

Ko so prišli na drugo stran, se je starka ustavila.

"Kam so jih odpeljali?" se je iztrgalo iz nje.

"Pridite, mati!" ji je velela temno in zavil na ozko pot, ki je vodila med vrbe.

"Kje? Tu v vrhu?" je zakričala starka. Spodnja čeljust ji

je začela drgetati, tudi v nogah ni bila več trdna. Teta Milena je stopila k njej.

"Pridite mati!" ji je velela toplo in jo prijel za roko.

"Pusti, Milena, sama bom!" Vzravnila se je in se poglala naprej.

Šli so skozi gosto vrbo. Dolge, zelene šibe so jih bile v obraz. Ob pogledu na visok grob so starki odpovedale noge. Stanko in Milena sta jo v pravem času podprla. Ko sta jo privedla do groba, si je segla s koščenimi rokami v bele lase in kot brezumna kriknila: "Aca, moj Aca! Otroci moji! Med vrbe so vas zakopali! Tebe, Aca moj! In tebe, Jovo, edini moj sin! In vaju, Radojko in Milojko, sladka moja vnučiča!"

Tedaj so zajokale tudi druge žene, otroci so preplašeni obstopili nenavadni grob.

Toda starka se je spet vzravnila in si obrisala solze. Zdaj so tudi ostale žene utihle, čeprav bi se bile najrajši vrgle na zemljo in tulile od bolečine. Zaradi babice so se morale premagati.

"Pustite me!" Starka se je oprostila rok in stopila opotekaje se h križem. Po vrsti jih je poljubila. Za njo so se razvrstili ostali. Tudi otroci.

"Dajte sveče!" je suho zašepetala.

Milena je poiskala sveče in jih prižgala. Starka je zasadi po eno pred vsak križ. Stanko je medtem prižgal kup suhega dračja, ki ga je že zjutraj pripravil. Starka je počakala, da se je napravila žerjavica, potem je pokadila grob; držeč kadilo v tresočih rokah, je stopala počasi okoli groba in polglasno šepetala molitev.

"Dajte vina in žganja!" je spet ukazala. Dali so ji kozarec vina, z njim je polila grob. Potem z žganjem. "Kje je prt?" Dali so ji velik bel prt. Z njim je pogrnila grob. Korak ji je postal negotov. Stanko je gledal z grozo, kako ji drgeče spodnja čeljust. Bal se je izbruh nje žalosti. Že je bilo videti, da jo bo bolečina premagala, že je Stanojka zajecelala, toda starka je spet našla moči, dostajanstveno je nadaljevala obred. "Pomagaj, Rada!" Z Rado sta vzeli iz košare posodo z jestvinami in jo postavili na prt. Najprej žito, potem pečenega petolina, pa kokoš v obari, krožnik kisle paprike, krožnik kolačev, skledo sadja, vino, žganje in velik hleb presnega kruha.

(Dalje prihodnjič)

Mi dajemo in izmenjavamo Eagle znamke

THE MAY CO'S Cool BASEMENT

5,000 JARDOV! 36-INČEV

49c in 59c
PLASTIČNO
BLAGO

Blago za
razno uporabo:
Nekateri uporabe so

- Za zaves
- Za namizne prie
- Za kritje pohištva
- Za predpasnike
- Za dežne plašče

Imamo jih v solidnih barvah in pisanih vzorcih in plastičnem blagu po 36-inčev široko—čudovito blago za uporabo na stotero načine. Vododržno—samo obrišite z mokrim prtom in zgleda kot novo.

29c
YARD

Basement oddelek z blagom

Ženske neregularne 45-gauge, 40-denier

Razprodaja!
Nylon nogavice
1.35 vrste
če so perfektne
69c
PAR

Popolnoma full fashioned nylon nogavice z vrhnjim delom, ki se raztegne. Z manjšimi hibami. Mere 8½ do 10½, srednje in ekstra dolge.

Basement oddelek z nogavicami

Vprašanje: Ali lahko merite kakovost vaše električne posluže?

Odgovor: Da...tu je 10 preizkušenj dobre postrežbe po The Illuminating Co.

MI VERUJEMO, DA DOBRA
UTILITETNA POSLUGA VSEBUJE:

- ✓ Vljudnost
- ✓ Zanesljivost
- ✓ Poštene cene
- ✓ Primeren zaslužek
- ✓ Dobre plače
- ✓ Dobre delovne razmere
- ✓ Planiranje v naprej
- ✓ Gradnjo za bodočnost
- ✓ Biti dober sosed
- ✓ Pomagati k napredku naselja

Vedno dostaviti zadostno, zadovoljivo električno poslugo v okolišu Clevelanda-Severo-vzhodnega Ohio, je zelo veliko naročilo.

Okoliše hitro raste. Potrebe za električno postrežbo hitro rastejo. Stroški za dostavo električne posluže tudi rastejo, ko se drugi stroški večajo.

Vkljub temu, po vsakemu poizkusu, dostavlja danes The Illuminating Company najboljšo poslugo v zgodovini kompanije!

Iz več kot 100,000 intervjuj z našimi odjemalci v zadnjih letih, vemo, da se oni strinjajo z nami v tem oziru.

Mi tudi vemo, da to dobro poslugo, vključivši človeško stran, visoko cenijo.

Cilj te družbe je, da prinese vam vedno še boljše električno poslugo po najnižji ceni, ki je v skladu s poštenim ravnanjem s našimi delavci, našimi investicijami, in splošno publiko.

The Illuminating Company
ALWAYS AT YOUR SERVICE
IN THE BEST LOCATION IN THE NATION

Tune in "TEN O'CLOCK TUNES"—All Hit Tunes—All Top Stars—15 Shows a Week—
Mornings at 10 WGAR and WICA—Evenings at 10 WHK